

رساله دوم پولس رسول به تیموتائوس

مقدمه

بسیاری از مفسرین کلام معتقدند که پولس رسول این رساله را طی دومین و آخرین باری که در روم به زندان افتاده بود، نوشته است. در آن ایام، تیموتائوس رهبر اصلی کلیسای افسس بود (مقدمه اول تیموتائوس را مشاهده کنید).

این مفسرین معتقدند که پولس وقتی برای بار اول به زندان افتاد (اعمال ۱۶:۲۸، ۳۰) کمی بعد آزاد شد. ولی پس از مدتی، دوباره به زندان افتاد و به وسیله حکام روم، اعدام شد.

پولس رسول به هنگام نوشتن این رساله به خوبی می دانست که عنقریب به شهادت خواهد رسید (دوم تیموتائوس ۶:۴). این رساله، آخرین نامه پولس رسول محسوب می شود.

رئوس مطالب

الف) مقدمه (۱:۱-۱۸)

- ۱- سلامها و شکرگزاری (۱:۱-۷)
 - ۲- تشویق به پایداری و وفاداری (۱:۸-۱۸)
- ب) رهبر مسیحی (۲:۱-۳:۱۷)
- ۱- سرباز مسیح (۲:۱-۱۳)
 - ۲- خادم مقبول خدا (۲:۱۴-۲۶)
 - ۳- محافظ انجیل (۳:۱-۱۷)
- ج) نتیجه گیری (۴:۱-۲۲)
- ۱- وصایای آخر پولس به تیموتائوس (۴:۱-۸)
 - ۲- تذکرات شخصی (۴:۹-۲۲)

باب ۱

شکرگزاری و تشویق (۱:۱-۱۸)

می‌کند. زیرا به واسطه ایمان و وفاداری آنها بود که تیموتائوس به عیسی مسیح ایمان آورده بود (اعمال ۱:۱۶).

باید به خاطر داشت که هیچ کس به خاطر ایمان والدین خود مسیحی محسوب نخواهد شد. برعکس، هر یک از ما باید شخصاً به عیسی مسیح ایمان آوریم و زندگی روحانی جدید خود را به کمک نیروی روح القدس شروع کنیم (یوحنا ۳:۳). ولی با این همه، خداوند مایل است که فرزندان ایمانداران به نوبه خود به او ایمان آورده، راه والدین خویش را در پی گیرند.

پولس رسول، تیموتائوس را تشویق می‌کند که عطیۀ خدا را **برافروزد**. تیموتائوس محتاج عطیۀ خاصی جهت شبانی و تأسیس کلیسا نمی‌باشد، فقط کافی است که آن عطایی را که پیشتر به او داده شده بود، شعله‌ور نگاه دارد. ما نیز به نوبه خود باید با استفاده مکرر از هدایای روحانی خداوند، آن عطایا را زنده و شعله‌ور نگاه داریم. کسی که از هدایای روحانی خداوند استفاده نکند، مانند کسی است که چراغی داشته باشد ولی از آن استفاده نکند و در تاریکی به سر برد.

زمانی که پولس و دیگر رهبران کلیسا تیموتائوس را دستگذاری کردند، او هدیه‌ای روحانی از سوی خداوند دریافت نمود. به واسطه آن هدیه روحانی و دست‌گذاری کشیشان کلیسا، او رهبری روحانی را به عهده‌گرفت (اول تیموتائوس ۴:۱۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید). خدا به هر یک از ما ایمانداران هدیه و عطای خاصی بخشیده است تا به کمک آن، وظیفه‌ای را که به ما محول گردیده به نحو احسن انجام دهیم. خداوند مهربان هرگز بدون دادن عطیۀ لازم، کار و وظیفه‌ای را به ما واگذار نمی‌کند. او همیشه به ما نیرو و عطیۀ لازم جهت انجام خدمات را خواهد داد.

تیموتائوس طبعی ترسو داشت. پولس

۱ پولس رسول در اغلب رسالات خود این نکته را خاطر نشان می‌کند که او **رسول مسیح** است و از سوی خدا و **بر حسب وعده حیاتی که در مسیح عیسی است** خوانده شده است (اول قرنتیان ۱:۱؛ افسسیان ۱:۱؛ اول تیموتائوس ۱:۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۲ رومیان ۷:۱؛ افسسیان ۲:۱؛ اول تیموتائوس ۲:۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید.

۳ پولس رسول در اینجا پیش از هر تعلیمی، برای وجود تیموتائوس شکرگزاری می‌کند (رومیان ۸:۱؛ افسسیان ۱۵:۱-۱۶؛ کولسیان ۳:۱-۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید). پولس به تیموتائوس اطمینان می‌دهد که او را **شبانۀ روز** در دعا‌های خود به یاد می‌آورد (اعمال ۳۱:۲۰). بار دیگر، پولس رسول به اهمیت داشتن **ضمیر خالص** یا وجدان پاک اشاره نموده، داشتن ضمیر خالص را یکی از شروط مهم برای عبادت خدا می‌داند. براساس تجربه پولس، داشتن وجدانی صالح و خالص، امری کاملاً اساسی در جهت داشتن یک زندگی پُرثمر روحانی می‌باشد (اول تیموتائوس ۱:۵، ۱۹ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۴ پولس رسول **اشک‌های** تیموتائوس را به یاد می‌آورد. ممکن است پولس در اینجا به آخرین خداحافظی خود با رهبران کلیسا در افسس اشاره می‌کند و احتمالاً تیموتائوس جوان نیز در میان بدرقه‌کنندگان حضور داشته است (اعمال ۳۷:۲۰).

۵ بسیاری از مسیحیان بر این نکته گواهی می‌دهند که آنها در اثر مشاهده زندگی خالصانه و پاک و بی‌ریای یک ایماندار دیگر (مخصوصاً والدین ایماندار خود) به مسیح و مسیحیت جذب شده‌اند. این امر در مورد تیموتائوس نیز صدق می‌کند. به همین دلیل است که پولس در اینجا، از ایمان مادر و مادربزرگ تیموتائوس یاد

گونه ارتباط با پولس، عملی اشتباه، خطرناک و حتی شرم آور محسوب می‌گردید. ولی پولس از تیموتائوس می‌خواهد که از او شرم‌نده نباشد و از او عار نداشته باشد، بلکه به مسیح و به پیروی از عیسی مسیح و شاگردی پولس افتخار نموده، آماده تحمل زحمات برای مسیح باشد.

۹ پولس رسول در آیات ۹-۱۰ تعالیم خود را متوقف کرده به شکر و سپاس خداوند مهربان می‌پردازد، خدایی که ما را به واسطه عیسی مسیح **نجات داد** (اول تیموتائوس ۱:۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید). خداوند نه تنها ما را نجات داده است بلکه به داشتن زندگی مقدس و پاک نیز **دعوت** نموده است (افسیسیان ۴:۱؛ ۱۰:۲؛ اول پطرس ۱:۱۵-۱۶ و تفسیر آن را مشاهده کنید). **دعوت او نه به حسب اعمال ما** بود، بلکه او به خاطر **فیض** و محبت خود ما را به سوی خویش دعوت کرد (افسیسیان ۴:۱-۵، ۱۱؛ ۲:۸-۹ و تفسیر آن را مشاهده کنید). این فیض عظیم خدا **از قدیم الایام** (یعنی پیش از خلقت جهان) **در مسیح عیسی به ما عطا شد** (افسیسیان ۴:۱).

۱۰ فیض خدا به وسیله **ظهور نجات دهنده ما عیسی مسیح** در جهان ظاهر گردید و به جهانیان آشکار شد (تیطس ۲:۱۱). عیسی مسیح موت، آخرین دشمن ما را نابود ساخت (اول قرنتیان ۱۵:۲۶). اینک دیگر ترسی از مرگ نداریم (اول قرنتیان ۱۵:۵۵-۵۶؛ عبرانیان ۲:۱۴-۱۵). عیسی مسیح با مرگ و رستخیز خود از مردگان **حیات و بی‌فسادی** را برای ما به ارمغان آورده است. این حقیقت، یعنی نجات و فیض به واسطه عیسی مسیح، از دیدگان بشر مخفی بوده است. ولی اینک آن راز ازلی به وسیله قدرت انجیل آشکار و **روشن** گردیده است (رومیان ۱۶:۲۵-۲۶؛ افسسیان ۳:۴-۵). در واقع، آیات ۹-۱۰، خلاصه‌ای از پیام انجیل عیسی مسیح می‌باشند.

۱۱ پولس هرگز دعوت خدا را فراموش

به او خاطر نشان می‌کند که در عوض آن روحیه ترس و گذشته، خدا توسط روح القدس به او **روح قوت و محبت و تأدیب** را خواهد بخشید. در طی تاریخ کلیسا، خداوند افراد ضعیف و ناتوان و ترسو را با روح القدس مجهز نموده است و با استفاده از آنها، کارهایی بزرگ و باور نکردنی به انجام رسانیده است.

خدا نه تنها روح قوت را به ما عطا فرموده است بلکه او **روح... تأدیب** را نیز به ما هدیه نموده است. تأدیب، یا پرهیزگاری، یکی از خصایصی است که رهبران کلیسا به آن سخت محتاج می‌باشند. زیرا پیش از آنکه یک رهبر و شبان کلیسا، بتواند دیگران را به پرهیزگاری و عبادت دعوت نماید، باید خود وی از روح تأدیب و تقوا پُر باشد.

۸ پس پولس از تیموتائوس می‌خواهد که هر گونه خجالت و ترسی را که در درون خود دارد به کناری گذاشته با شجاعت و قدرت به موعظه انجیل بپردازد. باشد که تیموتائوس آماده باشد که مانند پولس برای عیسی مسیح متحمل انواع زحمات بشود و با پولس **در زحمات انجیل شریک** باشد. در آن زمان، رهبران کلیسا و مبشرین مسیحی، انواع آزار و اذیتها را می‌دیدند و شکنجه می‌شدند و حتی برای ایمانشان به قتل می‌رسیدند. پولس در اینجا به تیموتائوس اعلام می‌کند که اگر با قوت روح خدا به کار بشارت و شبانی بپردازد، آنگاه آمادگی تحمل هر گونه زحمت و مشقت را خواهد داشت زیرا که او نه به کمک نیروی خود بلکه **بر حسب قوت خدا** که روح القدس به او می‌بخشد (آیه ۷) خدمت خواهد کرد.

اینک به خواهش پولس از شاگرد محبوبش تیموتائوس توجه کنیم. او می‌گوید **از شهادت خداوند ما عار مدار و نه از من**. سرنوشتی دهشتناک در انتظار پولس رسول بود. او به زودی طعم مرگ را می‌چشید و مانند یک تبه‌کار اعدام می‌شد. در چشم جهان، داشتن هر

باید این امر مهم را به وسیله روح القدس که در او ساکن است به انجام برساند.

۱۵ اینک پس از گذشت سالها، همگی بر این نکته که پولس رسول یکی از بزرگترین رسولان مسیح (و شاید بتوان گفت که بزرگترین رسول مسیح) بوده است، توافق نظر داریم. ولی در زمان حیات پولس، شمار زیادی از مسیحیان، رسالت و خدمت پولس را به رسمیت نمی شناختند. بسیاری بر ضد او دسیسه چینی می کردند و حاضر به سرسپاری به تعالیم و قدرت رسالت او نبودند. پولس رسول با اشاره به این نکته می نویسد **از این آگاه هستی که همه آنان که در آسیا^{۱۹} هستند، از من رخ تافته اند** (دوم تیموتائوس ۱۶:۴ را مشاهده کنید).

عیسی مسیح هم رنج تنهایی را چشیده بود و شاگردان او نیز، او را رها کرده بودند (مرقس ۵۰:۱۴). باشد که این اتفاق برای کلیسای مارخ ندهد. باشد که هرگز رهبران کلیسا و شبانان و معلمین خود را ترک نکنیم و علیه آنها شورش نکنیم. باشد که هرگز پشت سر آنها بد نگوییم و غیبت نکنیم. تجربه نشان داده است افرادی که علیه رهبران و شبانان خود سخن چینی و دسیسه می کنند، در نهایت خودشان ضربه خواهند دید و چه بسا که حتی ایمان خود را نیز از کف بدهند.

فیبلس و هرموجنس، از این گونه افراد بودند که با طرد کردن پولس، مرتکب اشتباهی بزرگ گردیده بودند. بجز چند کلمه این آیه، هیچ اطلاعی از آنها در دست نمی باشد. تنها خاطره ای که از نام آنها وجود دارد این است که ایشان پولس را ترک کرده بودند! باشد که تاریخ کلیسا از نام ما به نیکی یاد کند.

۱۹- «آسیا» نام یکی از ایالتهای امپراطوری روم بود که بخشی از کشور ترکیه فعلی را تشکیل می داد. مرکز این ایالت، افسس بود.

نخواهد کرد. براساس آن دعوت، خداوند او را خواند تا **واعظ و رسول و معلم امته**ا گردد (اول تیموتائوس ۷:۲). ولی اینک این وظیفه تیموتائوس است که کار پولس را ادامه دهد.

۱۲ پولس اعلام می کند که زحمات او صرفاً به خاطر انتشار انجیل خداوند است. ولی از زحمت کشیدن و رنج بردن برای انجیل مسیح نباید خجالت کشید، زیرا سختی کشیدن برای خداوند یکی از بزرگترین افتخارات ممکن است (اول پطرس ۴:۱۲-۱۶ را مشاهده کنید).

پولس می داند به چه کسی ایمان آورده است. او خدا را به طور شخصی می شناسد و با او ملاقات کرده است. پولس به خدا کاملاً ایمان و اطمینان دارد. به همین دلیل است که با اطمینان کامل، قلب و وجود، آینده و نجات و کار و زحمات و سرنوشت خود را به دست خدا سپرده است. پولس می داند که خدا از او نگاهداری خواهد نمود و آنچه را که به دست او سپرده شده است **تا به آن روز** یعنی روز داوری نهایی او، با امانت کامل حفظ خواهد نمود. او می داند که در آن روز، خداوند پاداش زحماتش را به او خواهد داد.

۱۳ تیموتائوس از کودکی زیر دست پولس بزرگ شده بود و با تعالیم وی آشنا بود. اینک پولس می گوید **آن سخنان صحیح که از من شنیدی** به عنوان نمونه و سرمشق خود به کار بگیر و کلیسای خود را بر اساس تعالیم صحیح بنا کن. اینک نوبت تیموتائوس است که با پیروی از تعالیم صحیح **در ایمان و محبت** کلیسای خداوند را رهبری کند.

۱۴ منظور از «سخنان صحیح» (آیه ۱۳)، همان تعالیم انجیل و سخنان عیسی مسیح می باشد. پولس در اینجا آن تعالیم را **امانت نیکو** می نامد. اینک وظیفه تیموتائوس است که از آن امانت یعنی انجیل عیسی مسیح که به وی سپرده شده است در مقابل معلمین دروغ و بدعتهای خطرناک محافظت نماید. تیموتائوس

در امور روزگار گرفتار نمی‌سازد به همین ترتیب نیز یک رهبر کلیسا، باید خود را از امور دنیا دور نگاه دارد. لازم به تذکر است که امور دنیا و مسائل زندگی و دنیوی به خودی خود بد نیستند ولی زمانی که این مسائل و تفکرات دست و پاگیر شوند آنگاه باید آنها را از خود دور ساخت (مرقس ۴:۱۸؛ عبرانیان ۱:۱۲ را مشاهده کنید). همانطور که یک سرباز می‌کوشد تا **رضایت آنکه او را سپاهی ساخت بجوید** به همان نحو نیز، یک رهبر مذهبی که سرباز عیسی مسیح است، باید در پی جلب رضایت خداوندش باشد. یک سرباز واقعی، همیشه آماده اجرای فرمان مافوق خود است و دائماً گوش به امر فرمانده خود می‌باشد.

۵ پولس رسول در این آیه خاطر نشان می‌کند که مسیحیان باید مطابق **قانون** و شرایط معین مسیحیت رفتار کنند. تنها آن ورزشکاری مدال و تاج پیروزی را بدست خواهد آورد که منتهای تلاش خود را به خرج داده باشد و خود را از پیشتر به جهت مسابقه نهایی آماده کرده باشد. در زمان پولس، ورزشکاران تمرینات مشکل و طاقت فرسایی را به منظور کسب آمادگی در مسابقات قهرمانی تحمل می‌کردند. و اگر ورزشکاری، **به قانون پهلوانی نکرده باشد**، قدرت شرکت در مبارزه و احراز مقام قهرمانی را نخواهد داشت. به همین منوال نیز، ما مسیحیان باید مطابق قانون روحانی، خویشتن را به جهت میدان رزم روحانی آماده گردانیم. زیرا تنها آن کسانی **تاج** قهرمانی را به دست خواهند آورد که در مبارزه شرکت کرده و برنده شده باشند (اول قرنتیان ۹:۲۵؛ دوم تیموتائوس ۴:۷-۸).

۶ در این آیه، پولس یک مثال دیگر برای روشن تر شدن مطلب ارائه می‌دهد. خادم مسیحی، باید مانند یک برزگر، زحمت کشیده، با صبر منتظر فصل درو و برداشتن محصول بماند. حق دهقان است که در محصول مزرعه سهمی داشته باشد. به همین ترتیب، کلیسا نیز

۱۶-۱۸ باشد که ما نیز مانند اهل خانه آنسیفیورس به خاطر مهمان‌نوازی و نیکویی‌شان شناخته شده، به یاد آورده شویم. تا اینکه در روز جزا، که مسیح مردگان و زندگان را داوری می‌کند، رحمت خدا شامل حال ما شود.

باب ۲

سرباز مسیح (۲:۱-۱۳)

۱ پولس رسول به تیموتائوس نصیحت می‌کند که **زور آور باش** (افسیان ۱۰:۶ و تفسیر آن را مشاهده کنید). ولی منظور پولس این است که تیموتائوس **در فیضی که در مسیح عیسی است** زور آور باشد. تمامی عطایای خداوند در یک کلمه خلاصه می‌شود: «فیض». روح القدس، نجات، رحمت الهی، آمرزش گناهان، نیروی روحانی، و تمامی امدادهای الهی را به دلیل فیض خدا دریافت کرده‌ایم. خدا به توسط عیسی مسیح، فیض خود را به ما ارزانی فرموده است و به همین جهت، بزرگ‌ترین نشانه فیض الهی، همان وجود عیسی مسیح است.

۲ در طی سالهای گذشته، پولس رسول مسائل و نکته‌های زیادی را در حضور **شهود بسیار** به تیموتائوس تعلیم داده بود. اینک تیموتائوس موظف است که آموخته‌های خود را به شاگردان برگزیده خود آموزش دهد و آنها را برای کار تعلیم و تربیت دیگران آماده گرداند. این افراد باید از دو خصیصه مهم برخوردار باشند. اول آنکه باید **امین** باشند، دوم آنکه مایل به تعلیم دادن دیگران باشند. آنها باید **قابل تعلیم دیگران هم باشند** (اول تیموتائوس ۳:۲ را مشاهده کنید). زیرا تنها در این صورت است که تعالیم مسیح بطور کامل و صحیح به آیندگان منتقل خواهد گردید.

۳-۴ در اینجا پولس رسول به تیموتائوس خاطر نشان می‌کند که او باید همچون یک سرباز جنگاور، آماده تحمل هر سختی باشد. و همانطور که **هیچ سپاهی خود را**

باید حقوق مکفی به شبان خود بپردازد (اول قرتیان ۱۰:۹-۱۱، ۱۴ را مشاهده کنید).

ولی لازم به تذکر است که اگر یک برزگر زحمت نکشد، مزرعه او محصولی ببار نخواهد آورد. این اصل در مورد رهبران مسیحی نیز صادق می‌باشد. بدون کار و تلاش و کوشش، ثمرات روحانی به چنگ نخواهد آمد.

۷ پولس تیموتائوس را با این کلمات نصیحت می‌کند: **در آنچه می‌گوییم تفکر کن زیرا خداوند تو را در همه چیز فهم خواهد بخشید.** هر چه بیشتر و عمیق‌تر در کلام خدا و آیات کتاب مقدس تفکر و تعمق کنیم، خدا به طور واضح‌تری با ما تکلم نموده، فهم و درک روحانی ما را افزایش خواهد داد. ولی لازم است که ما نیز به نوبه خود، تعالیم و دستورات کتاب مقدس را در زندگی خویش به کار بسته، با اطاعت از آنها، اجازه دهیم خدا زندگی ما را به دلخواه خود تغییر دهد.

۸ عیسی مسیح، بر حسب پیشگوییهای کتاب مقدس، از نسل داود بزرگ‌ترین و مشهورترین پادشاه اسرائیل متولد گردیده بود (متی ۱:۱؛ لوقا ۳:۲۱؛ رومیان ۱:۳-۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

پولس به شاگرد محبوب خود تیموتائوس تأکید می‌کند که **عیسی مسیح را بخاطر دار.** باشد که ما نیز در کارهای روزانه خود و در تمامی امور زندگی، همیشه عیسی مسیح را به خاطر داشته باشیم. باشد که همیشه به سوی پیشوا و نجات دهنده خود بنگریم (عبرانیان ۲:۱۲).

۹ امپراطوری روم، قدرت زنجیر کردن و زندانی ساختن پولس رسول را داشت، ولی هیچ حکومتی هرگز قدرت محبوس نمودن کلام خدا را نخواهد داشت. ممکن است که بزرگان این دنیا واعظین و کشیشان را به زندان بیندازند، ولی کلام خدا به ثمر خواهد رسید و در تمامی جهان پخش خواهد شد (فیلیپیان ۱:۱۲-۱۴).

۱۰ پولس تمامی این سختیها و زحمات را

بخاطر برگزیدگان متحمل می‌گردد. در این آیه منظور پولس از **برگزیدگان** آن افرادی است که به وسیله خدا برای دریافت نجات معین شده‌اند ولی هنوز پیام انجیل را نشنیده‌اند (اعمال ۴۸:۱۳ و تفسیر آن را مشاهده کنید). بشارت انجیل و رساندن مژده نجات، یکی از وظایف مهم هر شخص مسیحی می‌باشد. زیرا به این ترتیب همه آن کسانی که از سوی خداوند انتخاب شده‌اند، پیام انجیل را خواهند شنید و نجات خواهند یافت. خداوند، مسئولیت رساندن پیام نجات به برگزیدگان را به ما مسیحیان سپرده است (متی ۹:۳۶-۳۸ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۱ اگر ما به وسیله تعمیم خود، با مسیح مُرده باشیم، در قیامت او از مردگان شریک خواهیم شد و **با او زیست هم خواهیم کرد** (رومیان ۳:۵-۳ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۲ به منظور سلطنت نمودن با مسیح، باید ابتدا سختیهای زندگی مسیحی را تا به آخر تحمل کنیم (مرقس ۱۳:۱۳؛ رومیان ۸:۱۷؛ مکاشفه ۳:۲۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

ولی **هرگاه او را انکار کنیم او نیز ما را انکار خواهد کرد** (متی ۱۰:۳۲-۳۳ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۳ این آیه بیانگر یکی از مهم‌ترین حقایق ذات خداوند می‌باشد. **اگر بی‌ایمان شویم، او امین می‌ماند زیرا خود را انکار نمی‌تواند کرد.** از این آیه دو معنی می‌توان استنباط نمود. اول آنکه اگر مادر گناه افتادیم، او همچنان نسبت به ما وفادار خواهد ماند و در صورت توبه کردن، او ما را خواهد بخشید (اول یوحنا ۱:۹). معنی دومی که از این آیه استخراج می‌شود این است که اگر خدا را انکار کنیم، او نیز ما را انکار خواهد نمود، زیرا **او خود را انکار نمی‌تواند کرد** (رومیان ۳:۳-۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید). این دو معنی، نقض کننده یکدیگر نبوده بلکه مکمل هم می‌باشند.

خادم مقبول خدا (۲: ۱۴-۲۶)

۱۴ تیموتائوس باید تعالیم پولس رسول و مفاد این رساله را به طور مرتب به اعضای کلیسای خود آموزش داده، **این چیزها را به یاد ایشان بیاورد.**

در اینجا بیشتر منظور پولس متوجه آن عده از اعضای کلیسا است که دائماً در پی **مجادله** می‌باشند. البته بحث و تبادل نظر و کشمکش بر سر مسائل مختلف برای رشد و ترقی فکری در کلیسا لازم است و می‌تواند باعث بنای ایمانداران گردد. ولی بحث و تبادل نظر در رابطه با معنی آیات کتاب مقدس و یا پیرامون مسائل مختلف، باید در روح محبت و تفاهم و آزادی برگزار گردد. لازم به تذکر است که **مجادله اگر خالی از محبت باشد هیچ سود نمی‌بخشد بلکه باعث هلاکت شنوندگان می‌باشد. زیرا حرف می‌شود لیکن روح زنده می‌کند** (دوم قرن‌تین ۶:۳). ما باید طریقه بحث کردن خالی از مجادله و جنگ را یاد بگیریم. مجادله و جنگ روح القدس را محزون می‌سازد و باعث هلاکت و تخریب کلیسا خواهد شد (اول تیموتائوس ۳: ۱-۶ را مشاهده کنید).

۱۵ اگر صنعتگر و یا تاجری، جنسی بد به بازار عرضه کند، آن کالای بد در نهایت باعث خجالت و بدنامی او خواهد گردید. به همین شکل نیز مسیحیان بد و مجادله‌جو باعث خجالت رهبران کلیسا خواهند گردید. پس لازم است که حاصل دسترنج شبانان (یعنی اعضای کلیسا) بد و خراب نباشد. مخصوصاً به هنگام تعلیم و موعظه کلام خدا، شبانان و رهبران کلیسای مسیح باید حقیقت را به طور کامل و صحیح آموزش دهند.

۱۶ پولس رسول در اینجا همان مطالب آیه ۱۴ را تکرار می‌کند (اول تیموتائوس ۶: ۲۰-۲۱ را مشاهده کنید). آنانی که خود را با **یاوه‌گویی‌های حرام** مشغول می‌دارند، روز به روز از خدا دور و دورتر خواهند شد.

۱۷-۱۸ در این دو آیه، پولس رسول نه تنها درباره **یاوه‌گویی‌های حرام** (آیه ۱۶) سخن می‌راند، بلکه نوک تیز حمله او متوجه معلمین دروغین نیز می‌باشد. چرا تعالیم دروغ این همه مضر و مخرب است؟ دلیل این امر این است که در بسیاری مواقع، مردم قادر به تشخیص طبیعت دروغ و گمراه کننده آن تعالیم نمی‌باشند. و به همین دلیل گول ظاهر فریبنده آن تعلیمات دروغ را خورده، گمراه می‌شوند. در نگاه اول، تعالیم دروغ، به ظاهر راست و منطقی به نظر خواهند رسید. اگر معلمین دروغین و تعالیمشان را در دید نخست بشناسیم، ضرری از جانب آنها متوجه ما نخواهد شد (اول تیموتائوس ۴: ۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

ولی متأسفانه در اغلب مواقع، بسیاری افراد زودباور و ساده‌دل فریب دروغ آن معلمین دروغین را می‌خورند. از این روست که پولس می‌گوید **کلام ایشان چون آکله می‌خورد** (آیه ۱۷). آکله (قنقاریا) به آهستگی و بدون آنکه بیمار متوجه شود، منتشر می‌شود. زمانی شخص متوجه قنقاریا می‌گردد که دیگر دیر شده است. به همین ترتیب نیز، تعالیم بد مانند قنقاریا، در ذهن و روان ما رخنه خواهد کرد و پیش از آنکه متوجه شویم، ما را نابود خواهد ساخت.

عیسی مسیح، تعالیم غلط فریسیان را به خمیرمایه تشبیه نمود (متی ۱۶: ۶، ۱۱-۱۲). برای مخمر ساختن خمیر، مقدار خیلی کمی خمیرمایه کافی است (غلاتیان ۵: ۹).

تعالیم بد و گمراه کننده مانند زهری خطرناک و مهلک می‌باشد. یک قطره از آن کافی است که مقدار زیادی آب پاک را مسموم نموده باعث هلاکت بسیاری گردد.

در اینجا پولس رسول از دو نفر از این معلمین دروغین نام می‌برد. اولین شخص، فردی است به نام **هیمینائوس** (اول تیموتائوس ۲: ۱) و دومین آنها مردی است به نام **فلیطس**.

براساس تعلیم آنها، **قیامت الان** واقع شده بود؛ یعنی اینکه آنها تعلیم می‌دادند که چیزی به نام روز قیامت مردگان و روز داوری نهایی اتفاق نخواهد افتاد. می‌گفتند رستاخیز، امری روحانی است و افراد خاصی به آن دست خواهند یافت. ولی این تعلیم غلط می‌باشد و با کتاب مقدس مغایرت دارد. زیرا اگر رستاخیز جسمانی از مردگان واقعیت نداشته باشد، پس عیسی مسیح نیز از مردگان برنخاسته است. و اگر عیسی مسیح از مردگان برنخاسته است، ایمان ما بی‌محتوا خواهد بود. ملاحظه می‌کنید که این تعلیم غلط چگونه بنیاد ایمان را متلاشی می‌کند؟ (اول قرنیان ۱۲:۱۵-۱۷ را مشاهده کنید).

۱۹ معلمین دروغین قدرت فریب دادن تمامی کلیسای خدا را ندارند، ایشان فقط قادر به گمراه کردن بعضی از افراد ضعیف می‌باشند. کلیسای خدا و بنیاد آن لرزش ناپذیر است (افسیسیان ۲: ۱۹-۲۲). خدا خادمین حقیقی خود را می‌شناسد. **خدا کسان خود را می‌شناسد.** او مسیحیان و فرزندان واقعی خود را می‌شناسد و می‌داند که چه کسانی او را واقعاً دوست دارند. پولس می‌گوید: **هر که نام مسیح را خواند، از ناراستی کناره جوید.** دوری جستن از ناراستی و گناه، علامت مشخصه واقعی بودن ایمان افراد می‌باشد.

۲۰ در هر کلیسایی، اعضایی وجود دارند که صاحب عزت و شایسته احترام می‌باشند. و همچنین در هر کلیسایی اعضایی وجود دارند که باعث ذلت کلیسا می‌باشند.

۲۱ باشد که همه مسیحیان خود را از اینها یعنی از گناه و **ذلت** و هر عمل خجالت‌آور و ناپاک، دور نگاه دارند. زیرا با دور نگاه داشتن خود از گناه، فرد ایماندار **ظرف عزت خواهد بود، مقدس و نافع برای مالک خود و مستعد برای هر عمل نیکو**.^{۲۰}

۲۲ پس با توجه به این نکات است که

پولس رسول به تیموتائوس چنین نصیحت می‌کند: **اما از شهوات** (از قبیل فساد اخلاقی، غرور، مباحثات بی‌ثمر و امثال اینها) **جوانی بگریز.** اما با آنانی که **از قلب خالص نام خداوند را می‌خوانند، عدالت و ایمان و محبت و سلامتی را تعاقب نما** (اول تیموتائوس ۶: ۱۱؛ اول پطرس ۲: ۱۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۲۳ ما باید از پرداختن به **مسائل بیهوده و بی‌تأدیب اعراض** نماییم زیرا که آن سخنان به نفع کسی نیست و منجر به انواع مناقشات و مشاجره و خواهد شد: **نزاعها پدید می‌آورد** (اول تیموتائوس ۶: ۲۰-۲۱؛ دوم تیموتائوس ۲: ۱۴، ۱۶ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۲۴ **بنده خدا** (شبان کلیسا و خادم خداوند) **نباید نزاع کند.** وظیفه خادم خدا این است که **با همه کس ملایم و راغب به تعلیم و صابر در مشقت باشد.** زیرا اگر شبان کلیسا جنگجو و اهل نزاع باشد، در میان اعضای کلیسا دشمنی و چند دستگی پدید خواهد آورد.

۲۵-۲۶ یک شبان و رهبر کلیسا باید با ملایمت و **حلم مخالفین را تأدیب نماید.** مهم‌ترین نکته این است که شبان کلیسا با نهایت فروتنی و تواضع خطایا و اشتباهات مخالفین خود را به ایشان نشان دهد، زیرا که در غیر این صورت، آنها حالت تدافعی به خود خواهند گرفت و نه تنها از کارهای بد خود توبه نخواهند نمود، بلکه ممکن است که به طور علنی‌تر و جدی‌تری دست به خرابکاری و مخالفت با کلیسا بزنند. به هنگام تأدیب خطاکاران، امید یک شبان باید این باشد که **شاید خدا ایشان را توبه بخشد تا راستی را بشناسند** و به این طریق از دام و از چنگال ابلیس رهایی یابند.

۲۰- احتمال دارد که منظور پولس رسول از کلمه «اینها»، تعالیم غلط معلمین دروغین باشند. که در این صورت این آیه را می‌توان هشدار دیگری در رابطه با تعلیم و معلمین دروغین دانست.

توجه داشته باشیم که توبه از سوی خدا عطا می‌شود. توبه هدیه خدا به ماست. به خاطر فیض خداست که ما به او ایمان آورده‌ایم و به خاطر هدیه فیض خداست که به گناهان خود واقف خواهیم شد و از آنها توبه خواهیم نمود. به خاطر داشته باشیم که بدون فیض خدا، محال است بتوانیم او را راضی کنیم.

اولین هدیه فیض خدا، آگاهی از گناهان خویشتن و تصمیم به توبه از آن گناهان است (مرقس ۱:۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید). اولین گام در جهت خشنود ساختن خدا و داشتن زندگی پاک، توبه از گناهان گذشته می‌باشد (اول یوحنا ۱:۹ و تفسیر آن را مشاهده کنید). بنابراین، یکی از مهم‌ترین وظایف شبان کلیسا، راهنمایی اعضای کلیسا و هدایت ایشان به توبه و تقاضای بخشش از خداوند می‌باشد.

باب ۳

بی‌دینی در زمانها آخر (۳:۱-۹)

۱ در کتب عهدجدید، معمولاً عبارت ایام آخر به دو منظور مختلف استفاده می‌شود. اولین معنی آن عبارت است از روزهای پیش از بازگشت مجدد عیسی مسیح. معنی دوم آن، دوره بین رستاخیز عیسی مسیح تا زمان بازگشت اوست. از این جهت است که پولس رسول به گونه‌ای از «ایام آخر» سخن می‌گوید که گویی آن ایام، هم اکنون شروع شده است. در حقیقت، ایام آخر، در همه زمانها مصداق دارد و علامت همه ایام تاریخ بشر، تا پیش از بازگشت ثانوی مسیح است.

۲-۵ پولس رسول در اینجا فهرستی از اعمال زشت و گناهان مختلف را ارائه می‌دهد. این اعمال نمونه‌ای از شرارت رایج در جامعه، در زمان پولس رسول می‌باشند. در واقع، بسیاری از این اعمال و گناهان، از همان آغاز تاریخ انسان بوده است (پیدایش ۶:۵؛ رومیان ۱:۲۹-۳۱ را مشاهده کنید). پولس رسول پیشتر

نوشته بود که مسیحیان باید از این اعمال بد **کناره** جویند (دوم تیموتائوس ۲:۱۹).

در این قسمت پولس رسول اضافه می‌کند که مسیحیان موظف به **اعراض** یا دوری از این اعمال می‌باشند (آیه ۵). ولی پولس پیشتر (در دوم تیموتائوس ۲:۲۵)، خاطرنشان کرده بود که وظیفه کلیسا این است که کنندگان این اعمال را با حلم و مهربانی تأدیب نماید. او به تیموتائوس می‌گوید که کلیسا و رهبران کلیسا موظف هستند خطاکاران را با حلم و محبت، به توبه دعوت کنند. ولی در عین حال، اگر کسی حاضر به توبه نشد، رهبر و شبان کلیسا باید خود را از آن شخص و گناهان او دور نگاه دارد. در آیات ۲-۵، پولس نه تنها به گناهکاران خارج از کلیسا اشاره می‌کند، بلکه روی سخن او متوجه گناه در میان اعضای کلیسا نیز می‌باشد. در حقیقت، مخاطبین اصلی این آیه، افرادی می‌باشند که ظاهری مسیحی دارند ولی در باطن خود، در گناه و شرارت زندگی می‌کنند. این افراد باید توبه کنند. در غیر این صورت، کلیسا باید خود را از آنها دور نگاه دارد (اول قرنتیان ۵:۹-۱۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید). خطرناک‌ترین دشمنان مسیحیت، در درون کلیسا قرار دارند!

در آیه ۵، پولس اشاره می‌کند که ریاکاران و کنندگان اعمال شرارت **صورت دینداری دارند**. یعنی اینکه در ظاهر افرادی متدین و پاک جلوه می‌کنند. ولی به خاطر گناه درونشان، روح‌القدس در قلب و زندگی و اعمال آنها ساکن نمی‌باشد. به همین دلیل است که آنها در خود قدرت و نیروی روحانی ندارند. آنها نیروی لازم جهت اطاعت دستورات الهی و یا زندگی مقدس و خداترسانه را دارا نیستند. زیرا تنها به وسیله روح‌القدس است که شخص نیروی لازم جهت اطاعت از احکام خدا را به دست خواهد آورد. ولی اگر در گناه زیست نماییم و از گناهان خود توبه نکنیم، روح‌القدس محزون خواهد

شد و ما را ترک خواهد کرد (امثال ۱: ۲۴-۲۸؛ اشعیا ۴۳: ۱۰؛ افسسیان ۴: ۳۰ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

افراد گناهکار و شرور، ممکن است که با قدرت زیادی موعظه کنند و حتی دست به معجزات مختلفی بزنند. آنها حتی ممکن است به نام مسیح، تعلیم دهند و کارهای بزرگی به انجام رسانند. چه بسا که ایشان خود را مسیحی نامیده، به عضویت کلیسا در آیند (تیطس ۱: ۱۶). ولی در نهایت امر، مسیح آنها را نخواهد پذیرفت (متی ۲۲: ۷-۲۳؛ ۱۳: ۲۴-۳۰، ۴۷-۵۰ و تفسیر آن را مشاهده کنید). **خداوند کسان خود را می‌شناسد** (دوم تیموتائوس ۱۹: ۲).

پس متوجه می‌شویم که این افراد شرور، نه تنها خود از نیروی روحانی بی‌بهره می‌باشند، بلکه قوت روح‌القدس را نیز انکار می‌کنند. زمانی که به ظاهر ایشان نگاه می‌کنیم، مسیحیان مؤمن و پر قدرتی به نظر می‌رسند ولی در باطن خالی از قوت روح‌القدس بوده، از لحاظ روحانی مُرده‌اند!

۶-۷ این مسیحیان دروغین باعث گمراهی بسیاری خواهند شد. آنها زنان (به خصوص آن زنانی که در ایمان خود ضعیف هستند و از تعلیم کتاب‌مقدس به خوبی آگاه نمی‌باشند) را به دام دروغهای خود می‌اندازند (اول تیموتائوس ۲: ۱۴). از آنجا که این زنها از مژده نجات و بخشایش گناهان آگاه نیستند، **بار گناهان را** (بر دوش وجدان نا آرام خود) **می‌کشند** (آیه ۶). این زنان بیچاره، **به انواع شهوات ربوده می‌شوند، دائماً تعلیم می‌گیرند ولی به معرفت راستی نمی‌توانند رسید.**

در زمان پولس رسول، زنان قشر عقب‌مانده و کم‌سواد جامعه را تشکیل می‌دادند و به همین علت از دانش و آگاهی کمتری برخوردار بودند. به این جهت است که در زمان نگارش عهدجدید، زنان را به عنوان جنس ضعیف

قلمداد می‌کردند. ولی در جوامعی که زنها از امکانات مساوی جهت تحصیل و کار برخوردار می‌باشند، به آسانی فریب‌گفتار معلمین کذب را نخواهند خورد.

۱ به عقیده بعضی باستان‌شناسان **یُنیس و یَمبریس** جادوگران فرعون بودند و به دستور وی معجزاتی علیه موسی انجام دادند (خروج ۷: ۱۰-۱۲).

افراد شرور و معلمین دروغین، **مردم فاسد عقل و مردود از ایمانند.** آنها نه تنها از حقیقت بی‌اطلاعتند، بلکه در جستجوی راستی نیز نمی‌باشند (رومیان ۱: ۲۱؛ افسسیان ۴: ۱۷-۱۸). خداوند، اینگونه افراد را کاملاً رد خواهد نمود.

۹ افراد شرور و مسیحیان ظاهر ساز، برای مدتی موفق به فریب دادن اعضای کلیسا خواهند شد. ولی پس از چندی، ماهیت اصلی ایشان آشکار خواهد شد و چهره آنها از پرده بیرون خواهد افتاد.

وصایای آخر (۳: ۱۰-۱۷)

۱۰-۱۱ تیموتائوس از چگونگی رفتار و زندگی پولس به خوبی آگاه است. پس پولس از او می‌خواهد که از زندگی او سرمشق گرفته، از **تعلیم و سیرت و قصد و ایمان و حلم و محبت و صبر** او پیروی کند. پولس قصد خودستایی ندارد، زیرا او به خوبی آگاه است که همه این نکات مثبت، در اثر نیروی فیض خداوند می‌باشد (اول قرنتیان ۱۵: ۱۰).

پیش از هر چیز، پولس به تعلیم خود اشاره می‌کند، زیرا موضع تعلیم پولس (عیسی مسیح)، تمامی جوانب زندگی و رفتار پولس را تحت‌الشعاع خود قرار داده است. پولس رسول زندگی خود را بر پایه همان تعلیمی که به دیگران می‌داد بنا کرده بود. تیموتائوس نیز از این حقیقت باخبر است که زندگی و رفتار پولس با تعلیمات او مغایر نیست. باشد که تمامی

خادمین خدا، مطابق آنچه که موعظه می‌کنند، زندگی نمایند.

در آیه ۱۱، پولس رسول به **زحمات و آلام** خود در **انطاکیه و ایقونیه و لستره** اشاره می‌کند (اعمال ۱۳: ۴۹-۵۲؛ ۱۴: ۱-۲۰). در آن زمان تیموتائوس در لستره بود و سخنان پولس را شنیده بود و سختیها و زحمات پولس و سنگسار شدن او را به چشم دیده بود (اعمال ۱۶: ۱). پولس سختیها و شکنجه‌های زیادی را تحمل نموده بود (دوم تیموتائوس ۲: ۱۲)، ولی می‌گوید **و خداوند مرا از همه رهایی داد** (مزمو ۳۴: ۱۷).

۱۲ در اینجا پولس نکته‌ای مهم را به تیموتائوس یادآوری می‌کند. می‌گوید ایمانداران واقعی دیر یا زود **زحمت خواهند کشید**. سالها پیش، تیموتائوس شنیده بود که پولس در لستره گفته بود: **با مصیبت‌های بسیار می‌باید داخل ملکوت خدا گردیم** (اعمال ۱۴: ۲۲). از زمان عیسی مسیح تا امروز، هر مسیحی واقعی، به نوعی متحمل زحمات و سختیها گردیده است. عیسی مسیح به شاگردان خود فرمود: **به جهت اسم من، جمیع مردم از شما نفرت خواهند کرد. لیکن هر که تا به آخر صبر کند، نجات یابد** (متی ۱۰: ۲۲). همچنین فرمود: **اگر مرا زحمت دادند، شما را نیز زحمت خواهند داد** (یوحنا ۱۵: ۲۰).

۱۳ وقتی کسی راه شرارت را پیش می‌گیرد، به تدریج زندگی او مملو از شرارت و گناه خواهد گردید (رومیان ۱: ۲۱، ۲۸؛ افسسیان ۴: ۱۷-۱۹ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۴-۱۵ ولی پولس به تیموتائوس می‌گوید: **اما تو در آنچه آموختی و ایمان آوردی قایم باش**. یاد گرفتن کلام خدا کافی نیست، ما باید در آن تعالیم و دستورات الهی، **قایم** باشیم و آنها را به جا آوریم. تیموتائوس می‌داند که آنچه یاد گرفته است، صحیح و قابل اعتماد می‌باشد، زیرا آنها را از آموزگاران خوب و قابل

اطمینان نظیر پولس و مادر و مادر بزرگ خود فرا گرفته بود (دوم تیموتائوس ۱: ۵). از سوی دیگر، از آنجا که تیموتائوس از **طفولیت کتب مقدسه** را آموخته بود، می‌داند که تعالیم معلمینش مطابق **کتب مقدسه** است و بنابراین می‌تواند به آن تعلیمات اطمینان نماید.

پولس به تیموتائوس می‌گوید: **کتب مقدسه می‌تواند تو را حکمت آموزد برای نجات** (آیه ۱۶). کتاب مقدس به ما می‌آموزد که ما می‌توانیم **بوسیله ایمانی که بر عیسی مسیح است** نجات را دریافت نماییم. لازم به یادآوری است که در زمان نگارش این آیات، کتب عهدجدید هنوز تکمیل نشده بود و در اینجا منظور پولس از «کتب مقدسه»، در واقع کتابهای عهدعتیق می‌باشد. اگر با مطالعه عهدعتیق، راه نجات به وسیله عیسی مسیح پیدا خواهد شد، چقدر بیشتر خواندن عهدجدید باعث نجات افراد خواهد شد!

۱۶ این آیه یکی از مهمترین آیات کتاب مقدس است. **تمامی کتب** یعنی تمامی کتابهای عهدعتیق و عهدجدید، به وسیله الهام روح القدس نوشته شده است (دوم پطرس ۱: ۲۰-۲۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید). در این عالم، هیچ کتاب دیگری با کتاب مقدس برابری نمی‌کند. کتابهای بسیاری وجود دارند که شامل معانی عمیق و چیزهای آموزنده و نکات مهم می‌باشند، ولی تنها یک کتاب وجود دارد که حاوی کلام خدا می‌باشد و آن، کتاب مقدس است. تنها کتاب مقدس است که از نفخه دهان خدا و تحت الهام مستقیم روح القدس نوشته شده است. و به این دلیل، ما انسانها می‌توانیم به کلام نوشته شده خدا در کتاب مقدس اعتماد کنیم (مقاله عمومی: «کتاب مقدس چگونه به دست ما رسید؟» را مشاهده کنید).

و از آنجا که کتاب مقدس کلام خدا می‌باشد **به جهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفید است**. کتاب مقدس عدالت واقعی را برای

ما تشریح کرده، راه رسیدن به آن را نیز نشان می‌دهد.

۱۷ با مطالعه کلام خدا، با یادگیری تعالیم آن و با توجه به هشدارها و تنبیهات آن، **مرد خدا** کامل خواهد شد و **به جهت هر عمل نیکو آراسته** خواهد گردید. در این جا، منظور پولس از **مرد خدا**، کشیشان و رهبران مذهبی کلیسا است. ولی این آیه نه تنها در مورد رهبران کلیسا، بلکه در مورد هر مرد و زنی مصداق دارد و هر کسی با خواندن و اطاعت از کلام خدا عدالت را یاد خواهد گرفت و **به جهت هر عمل نیکو آراسته** خواهد گردید.

باب ۴

حکم پولس به تیموتائوس (۴:۱-۸)

۱ پولس رسول، آخرین نصیحتها و وصیت‌های خود را به شاگرد محبوبش تیموتائوس در **حضور خدا و مسیح عیسی** می‌نویسد. او به قدرت و حکم عیسی مسیح دستورات نهایی را به تیموتائوس جوان ابلاغ می‌نماید. اینک پس از مرگ پولس، تیموتائوس به خدا و عیسی مسیح جوابگو می‌باشد و خدا او را و نحوه عملکرد او را مورد داوری قرار خواهد داد. باشد که تیموتائوس و همه ما آگاه باشیم که روزی در مقابل مسند داوری خدا قرار خواهیم گرفت و در مورد زندگی خود به او جواب خواهیم داد (رومان ۱۴:۱۲؛ دوم قرنتیان ۵:۱۰ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

عیسی مسیح، نه تنها نجات دهنده این عالم می‌باشد، بلکه او داور نهایی جهانیان هم هست (یوحنا ۵:۲۲-۲۳؛ اعمال ۱۰:۴۲؛ ۱۷:۳۱). زمانی که او بازگردد، مردگان و زندگان را داوری خواهد کرد.

۲ پولس پنج وظیفه مهم را به تیموتائوس محول می‌کند. این پنج وظیفه تیموتائوس (و همچنین تمامی مسیحیان) عبارتند از **موعظه**

کلام خدا، **مواظب** بودن در هر زمان، و نیز ارائه **تنبیه، توبیخ و نصیحت**.

یک شبان و رهبر کلیسا باید آماده باشد که در هر موقعیت و زمانی به انجیل موعظه کند. اغلب مسیحیان، حاضر به بشارت و موعظه به انجیل در هر زمان و مکانی نمی‌باشند و به عوض موعظه کردن، در انتظار «زمان مناسب»، فرصتهای بی‌شماری را از دست می‌دهند. ولی ما باید همیشه گوش به زنگ شنیدن صدای روح‌القدس باشیم و آماده باشیم که در اولین فرصت، پیام انجیل را به دیگران بشارت دهیم. یکی دیگر از وظایف مهم رهبر کلیسا این است که در صورت نیاز، اعضای کلیسا را **تنبیه و توبیخ** نماید (اول تیموتائوس ۵:۲۰؛ تیطس ۱:۱۳؛ ۲:۱۵). این امر ممکن است به گوش ما ناخوشایند جلوه کند. هیچ کس از تنبیه و سرزنش خوشحال نمی‌شود. ولی بدون تنبیه، کلیسا دچار ضعف خواهد شد، بدون توبیخ و تنبیه، افراد بی‌مبالات و معلمین دروغین به کلیسا نفوذ خواهند کرد و ایمانداران را لغزش خواهند داد. ولی شبانان باید توجه داشته باشند که توبیخ و تنبیه و تذکر و نصیحت، باید **با کمال تحمل و تعلیم** همراه باشد. شبان نباید فقط گناه و خطای اعضای کلیسا را به آنها گوشزد کند. این کافی نیست! شبان خوب کسی است که پس از نشان دادن راههای غلط، راه درست و طریق توبه را نیز به اعضای کلیسای خود نشان دهد و افراد ضعیف و لغزش خورده را در جهت بازگشت به سوی خدا و عدالت و پاکی راهنمایی نماید. همانگونه که یک پدر از روی محبت و علاقه فرزندان خود را تعلیم داده، در صورت نیاز آنها را تنبیه می‌کند، یک شبان نیز باید در مورد اعضای کلیسا چنین کند.

۳-۴ تیموتائوس باید کلام خدا را با دقت و علاقه و با صبر موعظه کند. **زیرا ایامی می‌آید که تعلیم صحیح را متحمل نخواهند شد** (اول تیموتائوس ۴:۱؛ دوم تیموتائوس ۳:۱ و تفسیر

پولس می‌گوید **ایمان را محفوظ داشته‌ام**. این عبارت را به دو شکل می‌توان تعبیر کرد. اول آنکه پولس می‌گوید او از اصل ایمان یا انجیل مسیح به طور شایسته محافظت کرده است و «ایمان» را از تعلیمات غلط دور نگاه داشته^{۲۱} و اجازه نداده است هیچگونه تعلیم غلطی وارد موعظه‌های او شود. او انجیل را از هر گونه ناپاکی و فساد دور نگاه داشته است (دوم تیموتائوس ۱: ۱۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

ولی از سوی دیگر، زمانی که پولس می‌گوید **ایمان را محفوظ داشته‌ام**، ممکن است منظور او این باشد که خود تا آخرین لحظه نسبت به عیسی مسیح شک نکرده و نسبت به او وفادار و با ایمان باقی مانده است. و به همین جهت است که به زودی وعده عیسی مسیح که فرمود: «هر که تا به آخر صبر کند، همان نجات یابد» (مرقس ۱۳: ۱۳)، در مورد او به تحقق خواهد رسید.

۸ در آن روز (یعنی روز داوری نهایی عالم)، عیسی مسیح که داور همه مردمان است، **تاج عدالت** را به پولس خواهد داد. پولس اضافه می‌کند که نه فقط او تاج عدالت را از مسیح دریافت خواهد نمود بلکه **همه کسانی که ظهور او را دوست می‌دارند** از فیض مسیح بهره خواهند گرفت.

پولس، جایزه نهایی را با عنوان **تاج عدالت** معرفی می‌کند. علت این نامگذاری این است که در زمان پولس، قهرمانان مسابقات ورزشی، تاجی از برگ زیتون دریافت می‌کردند (اول قرنتیان ۹: ۲۵). از سوی دیگر رهبران کشور، به عنوان قدردانی و تشکر، تاجی از برگ را به سربازان شایسته و فرماندهان فاتح در جنگ تقدیم می‌کردند. از این سبب است که پولس

۲۱- ایمان ممکن است به معنی انجیل یا تعلیمات صحیح مسیحیت، مورد استفاده قرار گیرد.

آن را مشاهده کنید). به جای شنیدن کلام خدا و تعلیم صحیح، مردم به آنچه که خودشان می‌خواهند گوش فرا خواهند داد. ایامی خواهد رسید که مردم **گوشه‌های خود را از راستی برگردانیده، به سوی افسانه‌ها خواهند گرایید**. علت این امر آنست که افسانه دلپذیرتر از حقیقت است. انسان گمراه و گناهکار، افسانه را به حقیقت ترجیح می‌دهد.

۵ ولی تیموتائوس نباید فریب تعلیمات دروغ و افسانه‌های جعلی را بخورد. او باید در پی دانستن و تعلیم راستی باشد و **در همه چیز هوشیار بوده، متحمل زحمات گردد** (دوم تیموتائوس ۳: ۲). او باید وظیفه شبانی خود (آیه ۲) را به نحو احسن به انجام برساند. از آنجا که پولس پس از چندی رحلت خواهد کرد (آیه ۶)، این تیموتائوس است که باید **عمل مبشر را بجا آورده، خدمت خود را به کمال** رساند.

۶ پولس می‌داند که خون او به زودی ریخته خواهد شد و در راه مسیح قربانی خواهد گردید (فیلیپیان ۱۷: ۲ را مشاهده کنید). عیسی مسیح هم در راه ما قربانی شد و خون او به جهت آموزش گناهان ما ریخته شد (عبرانیان ۹: ۱۴، ۲۸؛ ۱۰: ۱۰). به همین ترتیب نیز، خادمین مسیح باید برای قربانی شدن برای دیگران آماده باشند.

۷ پولس رسول در حالی که در زندان منتظر اعدام خود است، این کلمات را می‌نویسد. او به گذشته و خدمت خود نگاه کرده، از کار و انجام وظیفه خود خشنود است. او وظیفه‌ای را که از سوی مسیح دریافت نموده بود با موفقیت و به طور کامل به پایان رسانیده است. اینک **جنگ** او به اتمام رسیده است و تیموتائوس باید پرچم را به دست گیرد و مبارزه پولس را ادامه دهد (اول تیموتائوس ۶: ۱۲). او دوره مسابقه خود را به پایان رسانده است و تا آخرین لحظه زندگی خود، وفادارانه برای مسیح انجام وظیفه کرده است (اعمال ۲۴: ۲۰).

مطمئن است که در روز آخر، دستداران مسیح تاج عدالت را از دست وی دریافت خواهند نمود. جایزه ما این است که در نزد خدا عادل خوانده شویم و حیات جاودانی را به دست آوریم.

وصایای شخصی (۹:۴-۲۲)

۹-۱۲ بیایید لحظه‌ای خود را به جای پولس قرار دهیم. او اینک پیر و سالخورده و ضعیف و تنها است (آیه ۱۱) و روزهای آخر عمر خود را در زندان رومیان به سر می‌برد. جز **لوقا**^{۲۲}، کسی نزد پولس نیست (آیه ۱۱). یار و همکار او **دیماس** (کولسیان ۴:۱۴) او را ترک کرده است. یاران نزدیک او **کریسکس**^{۲۳} و **تیطس**^{۲۴} و **تیخیکس**^{۲۵} در پی انجام وظیفه به نقاط مختلف رفته‌اند.

پولس از تیموتائوس می‌خواهد که به دیدن او بیاید و **مرقس** را نیز همراه خود بیاورد (آیه ۱۱). زمانی که مرقس جوان‌تر بود، باعث ناراحتی و زحمت پولس گردیده بود (اعمال ۳۷:۱۵-۴۰). ولی اینک، مرقس به فردی بالغ و با ایمان تبدیل شده است، فردی که **برای خدمت مفید است** (کولسیان ۴:۱۰).

۱۳ زمستان نزدیک می‌شد و پولس به ردایی جهت گرم کردن خویش نیازمند بود. در خصوص محتویات کتب و رقوق^{۲۶}، هیچ اطلاعی در دست نمی‌باشد. احتمال دارد که منظور از کتب، عهدعتیق و کلام خدا باشد و بعید نیست که منظور پولس از رقوق، نوشته‌های مختلف خود وی و یا اوراق هویت و مدارک تابعیت او باشد.

۱۴-۱۵ در اعمال ۱۹:۳۳-۳۴ و در اول تیموتائوس ۱:۲۵ از فردی به نام اسکندر ذکر به میان آمده است^{۲۷}. احتمال دارد که اسکندر مسگر، به دروغ علیه پولس شهادت داده باشد. ولی پولس رسول مطمئن است که **خداوند او را بحسب افتالش جزا خواهد داد** (مزمور ۱۲:۶۲).

رومیان ۱۲:۱۹ و تفسیر آن را مشاهده کنید). **۱۶** براساس قوانین روم باستان، هر مجرم و متهمی، حق داشت عرض خود را به حضور دادگاه برساند و از خود دفاع کند. در این موقع بود که متهم برای دفاع از خود از شاهدان استفاده می‌کرد. ولی در هنگام محاکمه پولس، همه دوستانش از ترس، او را ترک کرده بودند و هیچ یک از آشنایان او در دادگاه شرکت نکرده بودند. مسیحیان روم از ترس جان خویش، کاری برای خلاصی پولس انجام نداده بودند. پولس رسول در اینجا برای آنها طلب بخشش می‌کند (لوقا ۲۳:۳۴؛ اعمال ۷:۶۰).

۱۷ هرچند همکاران و دوستان پولس او را ترک کرده بودند، اما خدا او را تنها نگذاشته بود. پولس به تیموتائوس می‌نویسد: **لیکن خداوند با من ایستاده، به من قوت داد**. پولس رسول توانسته بود به یاری خدا در دادگاه موعظه کند. و به این ترتیب تا آخرین لحظه عمر خویش، انجیل عیسی مسیح را به امتهای غیریهودی موعظه کرد (رومیان ۱:۵ را مشاهده کنید). پولس نگران آینده خود نبود، او قصد دفاع از

۲۲- لوقای طبیب، دوست عزیز پولس رسول بود

(کولسیان ۴:۱۴). او در سفرهای بشارتی، پولس را همراهی می‌کرد و بعدها انجیل لوقا و کتاب اعمال رسولان را نوشت.

۲۳- در هیچ جای دیگر از عهدجدید، نام و نشانی از کریسکس دیده نمی‌شود.

۲۴- تیطس یکی از یاران و همکاران نزدیک پولس بود. پولس رسول، نامه‌ای به تیطس نوشته بود که با همین عنوان در عهدجدید موجود است.

۲۵- از تیخیکس در افسسیان ۶:۲۱ و کولسیان ۴:۷ یاد شده است.

۲۶- رقوق، پوست حیوان است که بر آن نامه یا کتاب می‌نوشتند.

۲۷- بعضی از مفسرین کتاب مقدس معتقدند که در اینجا منظور پولس، شخص دیگری می‌باشد.

است (اول قرنتیان ۵۴:۱۵ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۹ از **فرسکا (پرسکلا) و اکیلا** در اعمال ۲:۱۸، ۱۸، ۲۶، و رومیان ۳:۱۶ نام برده شده است. همچنین در دوم تیموتائوس ۱:۱۶ ذکری از **انیسیفورس**، به عمل آمده است.

۲۰ در اعمال ۲۲:۱۹، ذکری از **ارستس** به میان آمده و در اعمال ۴:۲۰ و ۲۹:۲۱ با **توفیمس** آشنایی پیدا کرده‌ایم.

۲۱-۲۲ یک بار دیگر، پولس رسول از تیموتائوس می‌خواهد که به زودی نزد او بیاید. زمستان در شرف فرا رسیدن بود و سفر دریایی در زمستان محال خواهد بود (اعمال ۹:۲۷-۱۲ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

در آیه ۲۱ با نام چهار شخص مختلف روبرو می‌شویم که در بخش‌های دیگر عهدجدید از ایشان ذکری به میان نیامده است. **برادران** از کلیسای روم به تیموتائوس سلام می‌رسانند. همین «برادران» در زمان محاکمه پولس او را رها کرده بودند. این امکان وجود دارد که ایشان اکنون به خود آمده از کرده خویش پشیمان شده بودند و با پولس رسول ارتباط برقرار کرده بودند. نکته مهم این است که هم اکنون آنها در کنار پولس می‌باشند و به تیموتائوس سلام می‌رسانند.

خود را نداشت، بلکه در پی دفاع از انجیل خداوندش بود. او می‌خواست انجیل مسیح در روم، یعنی در مرکز جهان آن روزگار موعظه کرده شود. به همین خاطر بود که او در دادگاه خود نیز به مسیح شهادت داد و به کلام خدا موعظه کرد (اعمال ۳۰:۲۸-۳۱).

پولس می‌گوید: **از دهان شیر** (یعنی از مرگ) **رستیم**. معلوم نیست این رهایی از مرگ، به چه صورت انجام پذیرفته بود. احتمال دارد که پولس به اولین محاکمه و زندان خود در روم اشاره می‌کند (اعمال ۳۰:۲۸؛ مقدمه اول تیموتائوس و مقدمه دوم تیموتائوس را مشاهده کنید).

۱۸ اینک پولس رسول برای دومین و آخرین مرتبه در زندان روم به سر می‌برد و هیچ امیدی به نجات وی نیست. او برای ملاقات با مرگ آماده است (آیه ۶). علیرغم تمامی این مسائل ظاهری، پولس مطمئن بود که خدا او را از دست شیطان رهایی خواهد داد. او ایمان دارد که خدا او را نجات خواهد داد و او را به ملکوت آسمانی خود خواهد پذیرفت. به عبارت دیگر برای پولس رسول، مرگ پایان کار نبوده، بلکه آغازگر حیات جاودانی در ملکوت خداوند است. برای یک خادم وفادار خدا، مرگ شکست محسوب نمی‌شود، بلکه بزرگترین پیروزی‌ها

